

paa at ombytte et grimt og intetsigende Fremmedord med en dansk Vending, og det er mig fremdeles ubegribeligt, at det ærede Parti ikke kunde inclade sig paa en saadan Ombytning, men det lod sig altsaa ikke gøre, her maatte man sætte Punktum, det var ikke til at komme over.

Naar det ærede Medlem Hr. Bouet endvidere synes at ville bebrejde Ministeren og Venstre i det hele taget, at de vilde gøre, hvad der stod i menneskelig Magt, for at denne Lovgivning kunde gennemføres saaledes, at alle 4 Partier stod sammen om den, og i denne Forbindelse udkaster det Spørgsmaal, om det nu ogsaa er Venstres Mening at ville fremme Nedskæringsforslagene ud fra det samme Synspunkt, at alle 4 politiske Partier her i Salen skulde være enige, fristes jeg næsten til at sige til det ærede Medlem, at han sikkert ikke har alt for meget Kendskab til Forligsmandslovgivningen i Fortiden og de Synspunkter, der fra alle Sider, ogsaa fra det ærede Medlems eget Partis Side, har været stærkt understreget under alle disse Forhandlinger, nemlig at man her staar overfor en Art Lovgivning, hvor det er nødvendigt, at Partierne staar sammen, og hvor det ikke mindst er nødvendigt, at de to Parter, der skal direkte ind under Forligsmandsinstitutionen, nemlig Arbejderne paa den ene Side og Arbejdsgiverne paa den anden Side, er enige om at vedtage Loven, for at Forligsmandsinstitutionen kan staa med den størst mulige Myndighed overfor begge Parter. Det er mig ubegribeligt, at det ærede Medlem Hr. Bouet kunde finde paa at foretage denne Sammenstilling, for jeg synes, den er saa langt ved Siden af, at den ligger udenfor al Rimeligheds Grænser. Her er vi stillet overfor en Lovgivning af en ganske særegen Art, og den kan ikke sammenlignes med en økonomisk Lovgivning, hvor det vil dreje sig om helt andre Ting, og hvor Forhandlingerne maa føres ud fra helt andre Synspunkter, end der her er Tale om.

Jeg har fundet Anledning til at fremsætte disse faa Bemærkninger til det ærede Medlem, men i øvrigt vil jeg slutte med at anbefale det høje Ting at stemme for Lovforslaget, saaledes som det endelig er lykkedes, med Tilslutning fra alle 4 Partier, at faa det formet i sidste Omgang.

Lundberg: Det forekommer mig, at det var en temmelig anstrengt Tale, det ærede Medlem Hr. Bouet afleverede her ved denne Sags tredie Behandling, og den forekommer mig ogsaa at være ganske over-

flødig. Naar Udvalget er naaet saa vidt, at man paa 6 Linier kan fastslaa, at man er fuldkommen enig om at foreslaa de derefter følgende Ændringer, endogsaa efter Indstilling af den højtærede Indenrigsminister, skulde man synes, der ikke var meget at tale om; thi at staa og tale om spildt Mælk er jo temmelig ørkesløst. Dertil kommer, at Forretningsordenen forbyder at tale om, hvad der er sket i Udvalget. Jeg kan derfor slet ikke se, at der er nogen som helst Grund for det ærede Medlem Hr. Bouet til at optage nogen Debat ved denne tredie Behandling.

Der er et Par enkelte Bemærkninger af det ærede Medlem saavel som af det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen, som jeg gerne vil sige et Par Ord til. Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen understregede meget rigtigt, efter min Mening, at den Forhandlingsvillie, som det konservative Folkeparti har lagt for Dagen under denne Sags Behandling i Udvalget, kan skrives paa et meget lille Stykke Papir. Det har været ganske aabenbart, at man helst saa, at der overhovedet intet som helst kom ud af Sagen, men det har vi jo ikke Lov til at uddybe nærmere, og jeg skal naturligvis derfor heller ikke gøre det. Dernæst sagde det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen noget, som jeg knap var saa enig med ham i, nemlig at han egentlig ikke kunde forstaa, at det ikke var lykkedes de Konservative og Socialdemokraterne at blive enige. Det ærede Medlem er sikkert vidende om, at de Ændringer, de Konservative ønskede til § 8 ved det sidste Møde, vi afholdt, var af en saadan Art, at de ganske tog § 8's Mening bort, og at den Oplysningspligt, der vilde blive tilbage for Arbejdsgiverne, var fuldkommen lig Nul.

Maa jeg saa sige til det ærede Medlem Hr. Bouet, som udtalte, at Socialdemokratiet havde afbrudt Forhandlingerne, at den Udtalelse var mig meget overraskende. Vi har aldeles ikke afbrudt Forhandlingerne. Nej, vi har forhandlet os til Rette i Udvalget, og da vi sluttede Udvalgsforhandlingerne, var de 3 Partiers Udvalgsmedlemmer enige om, hvorledes den nye Lov skulde se ud. Naar der alligevel ikke kom noget ud af det, skyldtes det jo, at Venstre og den højtærede Indenrigsminister ønskede, at alle 4 Partier skulde være enige. Det forekommer nu mig, at det er et meget strengt Forlangende, men jeg indrømmer, at hele denne Lov har en særlig Karakter. Vi har altsaa aldeles ikke sprængt Forhandlingerne, vi har vist en saadan Forhandlingsvillie og Forhandlingsevne, at det lykkedes os at samle tre Partier om vort Standpunkt,